
Literatura/rétorika

Literatura a literární věda tvoří jednu z os magisterského programu Elektronická kultura a sémiotika. Podobně jako rétorika, též literární věda pojednává literaturu jako určitý typ komponované promluvy. Autor tvoří svého čtenáře specifickým vypravěčským gestem. Emoční odezva na dílo je dána autorskou strategií, nikoli životním a emočním zakotvením konkrétního čtenáře. Literární dílo je tudíž v jistém ohledu strojem na emoce a na zdánlivě racionální přesvědčení. K tomu, abychom mohli vnímat literaturu jako specifický diskurs, je zapotřebí všimnout si jeho formální výstavby ([Strukturální poetika vyprávění](#)). Literárně teoretické zakotvení se rozbíhá tradičně humanitním směrem ([Umění řeči a řeč umění - Platón, Aristoteles](#) či [Latinská rétorika](#)), ale též ve směru aplikace naratologického přístupu na texty nefikční povahy ([Narativita v nefikčních žánrech](#)).

Právě důraz na přesvědčivost literárního díla, které však není jako literární chápáno, odkazuje Barthesova mediální sémiotika ([Barthes: sociální mytologie, struktura, text](#)). Příklad Barthesových mytologií nás zase vrací k nutnosti seznámit se s literárním kánonem, bez něhož nemůžeme analýzu aktuálních mediálních sdělení fundovaně provádět. Ať již jde o zásadní zakotvení kultury v knize knih ([Bible jako velký kód literatury](#)), nebo v její modernější podobě v románové tradici ([Kapitoly z teorie románu](#)).

Je tedy zřejmé, že bez četby literárních děl, bez jejího teoretického zakotvení v naratologii a v sémiotice, ale ani bez důrazu na tradiční humanitní zřetel a komparatistickou perspektivu, nelze netriviálně interpretovat současnou mediální komunikaci. Jakkoliv se však tato osa magisterského programu cele a komplexně zaměřuje na verbální podobu komunikace, nachází svojí komplementární perspektivu ve vizuální [Mytopoetice digitálního věku](#) . Průsečíkem verbálního a vizuálního aspektu mediálního sdělení je pak specificky pojatá [Ikonologie](#) , která obrací tradiční chápání vizuálního a verbálního: obraz je ke čtení, literární text zase evokuje určitou perspektivu smyslu, jejíž klíčovou figurou je metafora.